

MEMÒRIA DE LA INTERVENCIÓ ARQUEOLÒGICA AL CARRER DEL CLOQUER

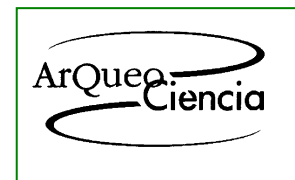
VIC (Osona)

CAMPANYA

3 – 5 d'agost de 2005

Realització

ARQUEOCIÈNCIA Serveis Culturals S.L.

Direcció tècnica

Marc Cucurella i Pinilla

PROMOTOR
COMSA

Manresa, 18 d'Agost de 2005

INTERVENCIÓ:	Carrer del Cloquer
MUNICIPI:	Vic
COMARCA:	Osona
COORDENADES (UTM):	X: 438279m Y: 4642387m
CAMPANYA:	3-5 d'agost de 2005
TIPUS DE JACIMENT:	possible necròpolis medieval
CRONOLOGIA:	medieval
DIRECCIÓ:	Marc Cucurella i Pinilla
PLANIMETRIA:	Mercedes Parada Deu
EXECUCIÓ:	Arqueociència SC S.L.
PROMOTOR:	COMSA

1.- Índex

	<i>Pàgs.</i>
1.- Índex	4
2.- Resolució	5
3.- Introducció	6
4.- Situació i descripció del lloc	6
5.- Motius de la intervenció	7
6.- Metodologia	8
7.- Context històric i arqueològic	8
8.- Resultats de la intervenció	9
9.- Conclusions	14
10.- Bibliografia	15
Annex 1: Llistat d'Unitats Estratigràfiques	16
Annex 2: Planimetria	21

2.- Resolució

La memòria que a continuació es presenta correspon a la intervenció arqueològica d'urgència realitzada al carrer del Cloquer (Vic, Osona) entre els dies 3 i 5 d'agost de 2005, a la qual fa referència la resolució emesa per la Direcció General del Patrimoni Cultural de la Generalitat de Catalunya:

Resolució del dia 3 d'agost de 2005 per la que s'autoritza la realització d'una intervenció arqueològica d'urgència d'acord amb les següents dades i condicions:

1. Lloc de la intervenció: Carrer del Cloquer (Vic, Osona)
2. Persona o institució autoritzada: Comsa SA
3. Direcció de la intervenció arqueològica: Marc Cucurella Pinilla (Arqueociència SCSL).
4. Activitat autoritzada: Control de moviment de terres i excavació arqueològica
5. Termini de realització de la intervenció: 3 al 24 d'agost de 2005.
6. Lloc de dipòsit provisional de les restes: Local de l'Empresa Arqueociència SCSL, Manresa.
7. La intervenció arqueològica o paleontològica autoritzada haurà de ser realitzada d'acord amb les disposicions de la Llei 9/1993, del patrimoni cultural català, i del Decret 78/ 2002 (segons el procediment establert en l'article 19 i següents), del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic.

3.- Introducció:

El present treball aporta els resultats obtinguts després de la realització d'una excavació que es va efectuar els dies 3, 4 i 5 d'agost de 2005 al carrer del Cloquer de Vic (Osona).

L'empresa promotora COMSA amb motiu de la cimentació d'una sabata per ubicar-hi una grua va sol·licitar a l'empresa Arqueociència Serveis Culturals S.L. la realització d'un seguiment arqueològic per tal de determinar si la zona en qüestió queda alliberada de restes arqueològiques, i procedir així a la instal·lació de la grua.

L'empresa *ARQUEOCIÈNCIA Serveis Culturals S.L.* va proposar a l'arqueòleg Marc Cucurella i Pinilla la direcció de la intervenció.

4.- Situació i descripció del lloc

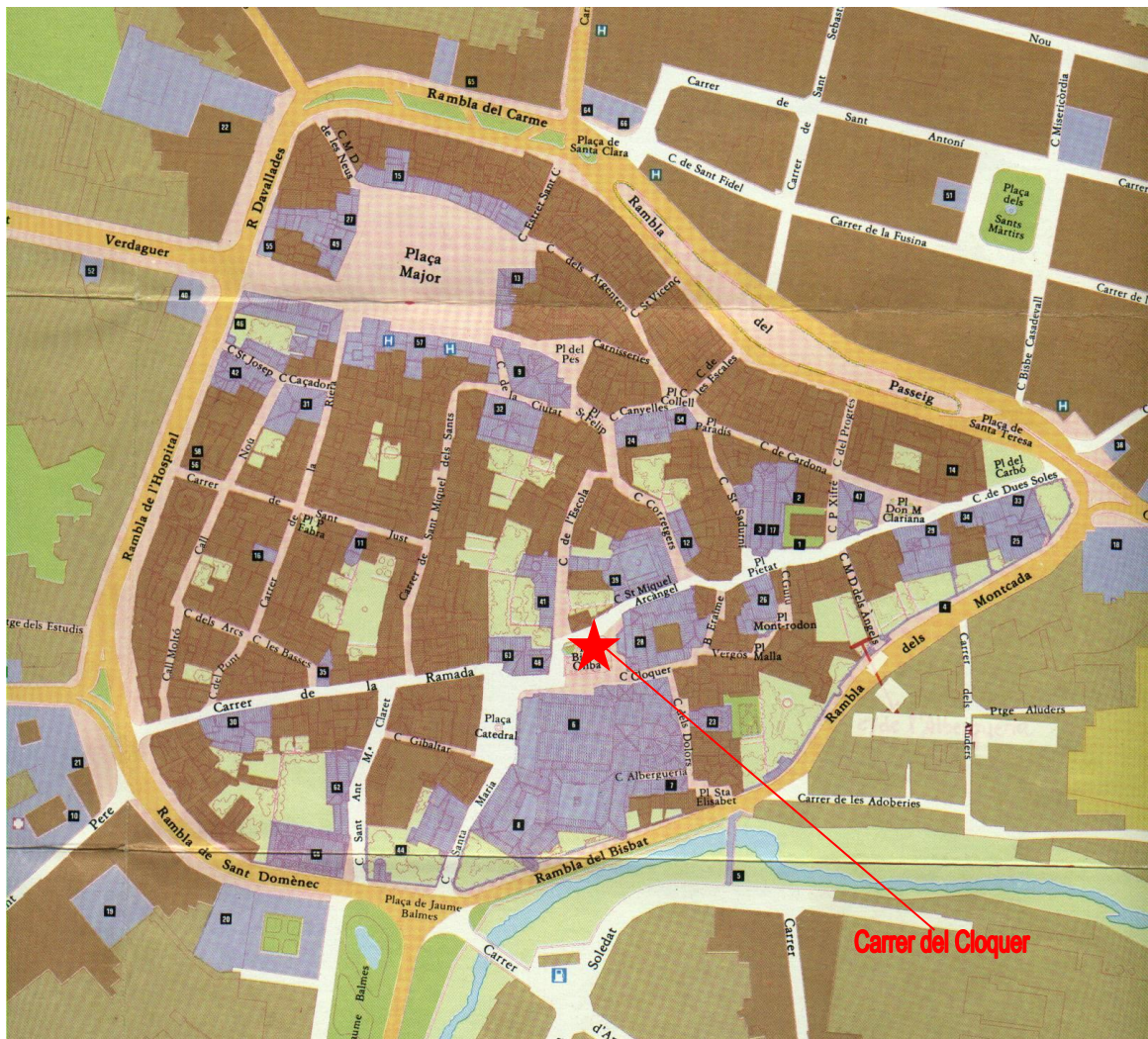
Situada al mig d'una plana que porta el seu nom, equidistant entre Barcelona i França, la ciutat s'ofereix com un dels conjunts medievals més suggestius de Catalunya. La ciutat conta amb prop de 40.000 habitants i un terme municipal que ocupa 30'92 Km².

El carrer del Cloquer pren aquest nom pel campanar romànic que s'ubica a la part alta del carrer que es troba en ple nucli antic de Vic. És una zona d'especial interès arqueològic; la part baixa del carrer comunica amb la plaça de la Catedral i al mateix carrer s'hi situa la façana nord de la catedral de Sant Pere.

La situació topogràfica segons el sistema de coordenades Universal Transversa Mercator (U.T.M.) és: X= 438279m, Y= 4642387m.

Ortofotomapa de Vic. Font. *Hipermapa de la Generalitat de Catalunya*

Plànol de situació de la zona

5.- Motius de la intervenció:

Amb motiu del projecte de rehabilitació de la teulada de la Catedral de Vic Finançat pel Ministerio de Educación y Cultura, l'empresa COMSA, responsable de les obres, requeria de la col·locació d'una grua a la part central del carrer del Cloquer, arran de la façana nord de la catedral de Sant Pere.

Atès que la instal·lació d'aquesta grua requeria de l'obertura d'un fonament i l'afectació del subsòl i que la zona es troba situada al nucli antic de Vic, fou necessària la realització d'una excavació arqueològica al lloc on se situa el forat de la grua per tal de documentar qualsevol resta arqueològica conservada al subsòl. Cal recordar que l'any 1982, al mateix carrer del Cloquer es realitzà una intervenció arqueològica que posà al descobert diverses tombes d'una necròpoli medieval.

6.- Metodologia:

La intervenció arqueològica al carrer del Cloquer de Vic ha consistit en la realització de dues cates realitzades manualment i d'un seguiment arqueològic dels treballs realitzats per una màquina excavadora i sota supervisió visual d'un arqueòleg.

El mètode de registre de les dades obtingudes de l'excavació és el proposat per E.C. Harris i per A. Carandini, modificat a partir de la pràctica arqueològica en aquest tipus de jaciments i de les circumstàncies concretes de l'excavació. Per al registre objectiu dels elements i estrats que s'exhumen es realitza una numeració correlativa d'aquests denominats "Unitat Estratigràfica" (u.e.) que individualitza uns d'altres. Cada u.e. té una fitxa en la que s'indica: la seva ubicació en el context general del jaciment, la seva ubicació en les plantes i seccions, la seva definició i la seva posició física respecte a les altres unitats estratigràfiques.

El material gràfic està compost per plantes generals i de detall i seccions en les que es representa la successió estratigràfica dels sondejors; i, per suposat, el registre fotogràfic imprescindible per a la constància visual dels treballs realitzats.

7.- Context històric i arqueològic:

L'actual ciutat de Vic és la successora de l'antiga Ausa, fundada per la civilització ibèrica i romanitzada des del segle II a.C. fins al segle I d.C. Segles més tard la ciutat seria destruïda degut a la invasió musulmana l'any 718. Al segle IX tindria lloc la reconquesta cristiana i la ciutat fou repoblada gràcies a l'actuació de Guifré el Pilós, que adquirí el castell i cedí la part baixa de la ciutat a l'Església. Aquesta divisió, per una part senyorial, i per altre part l'Església donà lloc a conflictes continus entre ambdues parts. Al segle XIV la ciutat va passar a dependre totalment de la Corona.

Al segle XV Vic passà per un període de gran esplendor gràcies al seu desenvolupament econòmic, amb la regulació dels gremis i per l'apogeu de l'educació i la cultura. És ara quan es crea, per exemple, la Universitat de Vic. Els segles XVI i XVII són, pel contrari, un període d'estancament, causat per les múltiples guerres, la pesta i el bandolerisme. No obstant, l'arribada d'immigrants del sud de França va mantenir estable la demografia.

Al segle XIX, la ciutat experimentà el desenvolupament de la indústria i el transport, amb l'arribada de la línia ferroviària de Barcelona l'any 1875. A partir del segle XX el creixement demogràfic segueix constant, especialment per l'apogeu industrial i del sector dels serveis.

La catedral de Vic és el monument religiós més destacat de la ciutat. Aquest temple, del segle XI, conté varis estils, des del romànic fins al neoclàssic. Del període romànic en destaquem la cripta, el campanar i els restes d'un claustre inferior. Pertanyen al període gòtic el retaule major, fet en alabastre, realitzat per Pere Oller. Destaca també la capella barroca de Sant Bernat.

La construcció més antiga de la ciutat que es conserva, però, és el temple romà, del segle II, amb vuit columnes jòniques i una planta quadrangular. També són de gran antiguitat el pont de Queralt d'estil romànic i aixecat el segle XI, i les muralles, que daten del segle XIV, construïdes sota el regnat de Pere III el Cerimoniós

A mitjan de l'any 1982, amb motiu d'unes obres de nova pavimentació del carrer del Cloquer aparegueren ossos humans que motivaren una excavació arqueològica d'urgència, atesa la situació del carrer al costat de la catedral de Vic. En una àrea de 12m², i malgrat el mal estat de conservació, es localitzaren nou tombes, algunes d'elles excavades a l'estrat geològic, de tipus antropomorf. Se'n diferenciaren dos nivells: el superior (nivell I), format per tombes amb la capçalera en semicercle que aprofiten les lloses de coberta de les tombes inferiors com a base. Es tractava d'un nivell molt alterat que els estudis dataren entre finals del segle X i començaments del segle XI, època de construcció de la catedral romànica del bisbe Oliba (consagrada el 1038). El nivell inferior (nivell II) correspon a nivells també excavats a la roca margosa, de tipus antropomorf i amb unes característiques comunes d'irregularitat i asimetria. En aquest cas cal datar els enterraments de finals del segle IX, essent contemporanis a la primitiva catedral del bisbe Gotmar (886-889). En tots els casos es tractava de tombes d'adults, que contenien uns esquelets en molt mal estat de conservació i parcialment destruïts per anteriors obres del carrer.¹

8.-Resultats de la intervenció:

La intervenció arqueològica que es va dur a terme entre els dies 3, 4 i 5 d'agost de 2005 va consistir en l'elaboració de dues cates, l'una a la part nord-est i l'altra a la part sud-est de la zona afectada per la sabata de cimentació de la grua. Aquests sondeigs es van fer manualment per tal de documentar l'estratigrafia de la zona, alhora que comprovar la possibilitat d'aparició de restes arqueològiques en aquests punts concrets. Degut als resultats negatius de les dues cates, es decidí dur a terme una extracció de terres de la zona afectada d'una manera mecànica, amb l'ajuda d'una màquina mini excavadora hidràulica amb pala de 40 cm i sota la supervisió d'un arqueòleg.

¹ OLLICH, I. (1986): "Necròpolis del Cloquer" A: *Catalunya Romànica. Osona II. Vol.III*. Enciclopèdia Catalana. Barcelona, p. 798.

La sabata de cimentació per tal de poder rehabilitar la teulada de la catedral té unes dimensions de 5 x 5 metres, amb la qual cosa la zona excavada s'ha ajustat a aquests criteris (5,06 x 5,42 metres). Es van començar a realitzar unes cates manuals que deixaren al descobert l'estratigrafia bàsica de tota la zona d'extracció. Es tractava d'un enllosat superior (amb la seva cimentació de formigó), que correspon a la última reforma realitzada al carrer del Cloquer,

Detall de la potència de l'estrat ue.16

l'any 1998. Varem donar a aquest conjunt d'enllosat i cimentació la ue.16. És un enllosat actual, amb la seva preparació de formigó. Aquest estrat es troba al llarg de tot el carrer Cloquer i de la plaça del Museu. El paquet de l'estrat és d'uns 20-22 cm i cobreix la resta d'unitats estratigràfiques. Les lloses pròpiament dites, fetes de pedra, tenen 5 cm. de gruix, mentre que el paquet de preparació i cimentació de les lloses és de 15-18 cm. Podríem datar aquest estrat en el moment de les últimes reformes fetes al carrer l'any 1998.

Sota l'enllosat trobem un paquet de sauló humitejat (ue.15), sota el qual s'hi documentà un estrat de terres orgàniques humides (ue.11). Aquests tres estrats estan presents a tota la zona. La capa inferior de la ue.11 és ja la roca margosa (terreny geològic comú de la zona de Vic).

Treballs d'extracció del paviment actual (ue.16)

La ue.15, sauló humitejat, es troba cobrint tota la zona degut a l'acció de reompliment de les reformes ocasionades al carrer l'any 1998. El sauló, de color marró-ocre i amb una textura molt solta, està cobrint les ue.12, la ue.11 i la ue.17. Igualment és cobert per la preparació de formigó de l'enllosat del carrer (ue.16). Té una potència aproximada de 60 cm.

El nivell orgànic (ue.11) és un nivell de terres de color verdós i amb una textura força humida i fangosa, d'uns 35-40 cm. de potència. És aquest l'únic estrat on s'ha trobat material arqueològic però poc rellevant degut a la recent remodelació del carrer i el reompliment del mateix carrer. Aquest estrat es troba cobert pel sauló humitejat (ue.15) i cobreix tant la ue.20, com les ue.10, 13, 18 i el nivell de marga (ue.14).

Les dues cates realitzades dins el terreny afectat es van fer d'1 x 1 metre, i la manera d'extreure la terra va ser manual. A la cata realitzada al nord-est (Cala A) aparegué un tub formigonat (ue.10) paral·lel a la façana nord de la catedral. A la cata realitzada al sud-est de la zona afectada (Cala B) va aparèixer un petit muret, d'una sola filada d'ample, que correspondria a un possible clavegueram (ue.12). No es documentà cap tipus de material arqueològic significatiu ja que tot el material trobat forma part d'un anterior reompliment segurament relacionat amb la construcció del paviment del carrer l'any 1998.

Vista de la Cala A (nord-est)

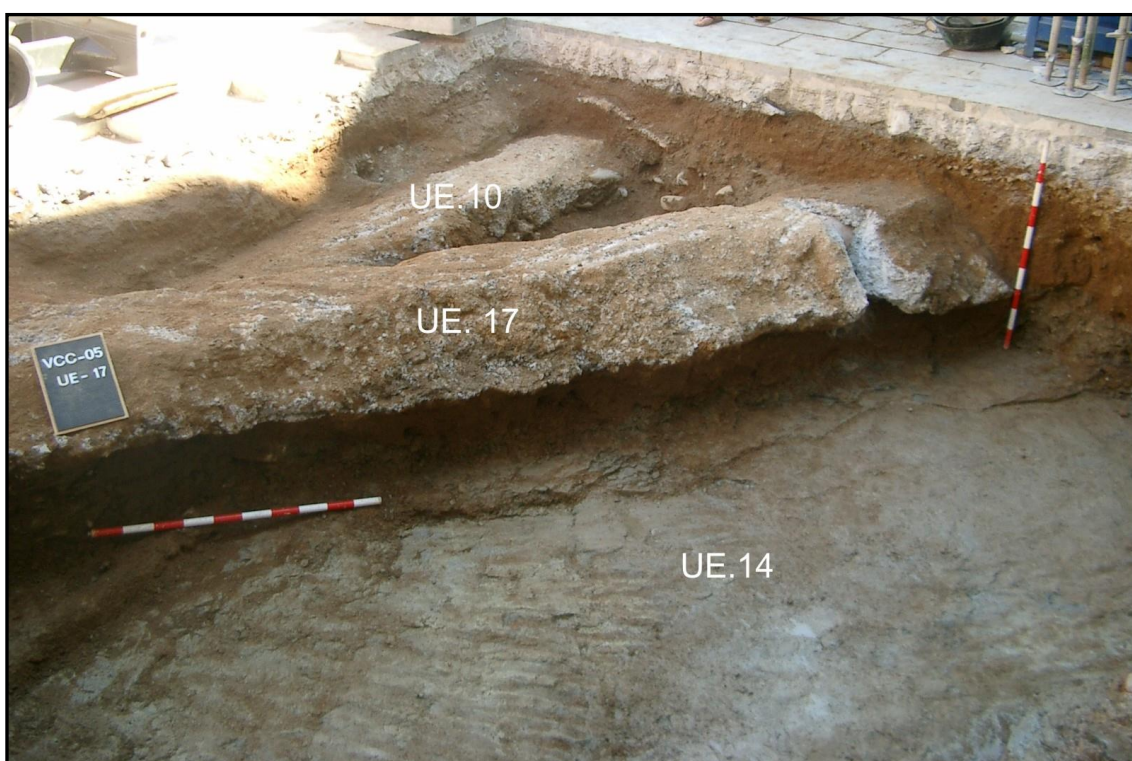

Vista de la Cala B (sud-est)

Un cop varem poder comprovar que no hi havia restes aparents es decidí continuar els rebaixos amb una màquina retroexcavadora, per poder extreure les terres de manera més ràpida. Per realitzar els treballs d'extracció, començats el dia 4 d'agost, es decidí rebaixar per la banda sud-est del terreny, i anar obrint paral·lelament, cap al nord i a l'oest.

Un cop retirada la terra es pogué observar com apareixien diferents estructures modernes les quals varem definir i individualitzar amb la corresponent unitat estratigràfica. El criteri de numeració va ser el de començar per la ue.10 i, així correlativament fins a la ue.20. En total, doncs, es documentaren onze unitats estratigràfiques diferents.

El primer que observarem va ser la canalització moderna (ue.10). Es tracta d'una canalització recoberta de formigó, amb un tub buit per la col·locació de xarxes elèctriques. Actualment no té cap ús. Presenta una orientació est-oest i té uns 40 cm. de diàmetre. Està cobert per la ue.11, alhora que talla el natural (ue.14) com s'ha pogut observar a la zona central del mateix mur. Aquest mur ue.10 es veu tallat pel mur formigonat (ue.17), el qual aprofitaria el traçat del primer per utilitzar la mateixa xarxa elèctrica en desús actualment.

Relació dels murs ue.17 i ue.10, amb el nivell de marga (ue.14)

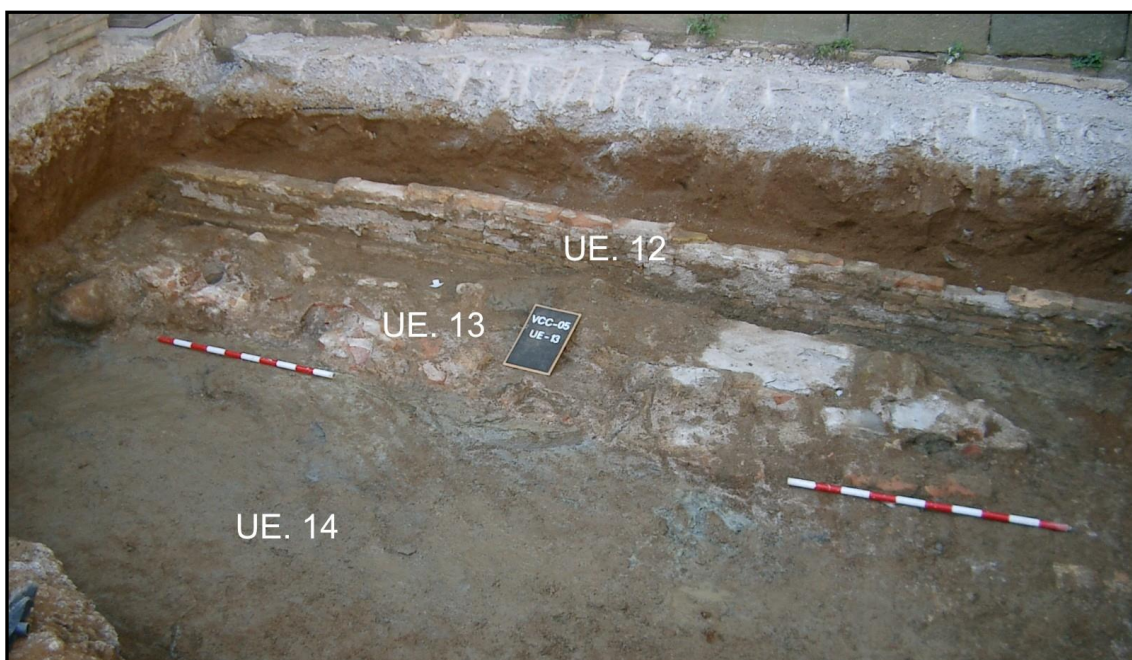
Mur de totxos, possible canalització (ue.12)

La unitat estratigràfica 12 és una filera de totxos antics, disposats l'un sobre l'altre, i amb cinc filades a la part superior. En aquesta ue. també hi incloem una petita banqueteta que pertany al mateix mur. Aquest mur funcionaria com a claveguera i aniria relacionat amb l'edifici eclesiàstic, degut al seu traçat paral·lel al mur septentrional de la catedral. La orientació del mur és d'est a oest.

La ue.12 es troba al llarg de tota la obertura realitzada; el mur presenta unes dimensions d'entre 30 i 40 cm. d'alt per 15 d'ample. La banqueteta té 5 cm. d'ample i fa que el conjunt total de l'estructura sigui de 20 cm. d'ample. El mur està cobert per la ue.15, alhora que se li recolza l'estrat ue.11.

Igualment el mur està tallant el geològic (ue.14). L'altre estructura de ciment i maons amb pedres (ue.13) també es recolza al muret.

Troblem una aglomeració de totxos, pedres semiregulars, lligades amb molt morter de ciment portland, i que se li ha donat la catalogació d'ue.13. Aquesta amalgama funcionaria com alguna estructura constructiva, segurament relacionada amb la canalització anterior, i, per tant no descartem que també funcionés com a claveguera. En el mateix nivell trobem la ue.19 que estaria relacionada amb la ue.13, ja que el material constructiu és el mateix. En el seu punt més allunyat de la ue.12 l'estrat fa 88 cm. d'ample. El total de longitud de la ue.13 és de 4,68 metres. Aquest estrat es recolza al muret ue.12 i sobre de la ue.14. Igualment està cobert per la ue.11.

Relació de les ue.12, 13 i 14 (marga geològica)

Apareix un altre tub formigonat (ue.17), que travessa la zona afectada, anant des de la part central-est fins a la cantonada sud-oest. El tub fa 50

cm. de diàmetre (formigó revestit inclòs), mentre que el tub interior, visible en la vessant més oriental de l'estructura, fa 20 cm. de diàmetre. Aquesta unitat està coberta per la ue.15, i se li recolza la ue.11, alhora que talla la marga natural (ue.14). Aquest tub talla l'altre gran tub (ue.10) més septentrional.

Retall d'una canalització (ue.18)

De fet, la ue.17 incorpora el tub ue.10 en el seu recorregut, formant part de la mateixa xarxa d'estructures per proveir línies elèctriques, els dos actualment en desús.

La ue.18 és un retall realitzat a la ue.13, segurament per posar-hi algun tipus de clavegueram o canalització ja que presenta una forma perfectament circular alhora que el seu tamany és relativament petit (10 cm. de diàmetre). Això ens fa pensar que seria una canalització d'aigües fecals o residuals, ja que el seu traçat connecta amb l'altre claveguera (ue.13). El retall està reomplert per terres orgàniques (ue.11).

Hi ha un altre amalgama de cimentació protland amb totxos i alguna pedra (ue.19), de la mateixa textura que ue.13, però que queda separat d'aquest. Segurament formarien part de la mateixa estructura de claveguera. De fet, la ue.19 seguiria el traçat de la ue.13. Aquesta unitat estratigràfica està coberta per la ue.11. Es recolza sobre de l'ue.14 (marga geològica). L'amplada de l'estrat és, a la seva part més ample, de 50 cm. Mentre que de llargada, fins que queda tallada pel límit oriental, fa 83 cm. de longitud.

Conglomerat de ciment, totxos i pedres, ue.19.

La ue.20 correspon a un tub de ferro, canalització actual d'aigua, que travessa la zona afectada, i va per sota dels tubs ue.10 i ue.17. Aquest tub queda també cobert en part per la ue.11 i talla la marga natural (ue.14). El tub té 8-10 cm. de diàmetre i agafa una longitud, a la zona afectada, de 5,28 metres (al llarg de tota la zona excavada).

Finalment, el nivell d'ue.14 correspon al terreny geològic de roca margosa, típica de la zona de Vic, el qual ha estat tallat per la ue.17, la ue.10, la ue.12 i la ue.20. La consistència de la marga és extremadament dura, i d'un color verdós-blanquinós. En aquesta alçada apareix el nivell freàtic. Se li recolzen la ue.13 i la ue.19. La marga està coberta per la ue.11.

9.- Conclusions:

El treball realitzat a la zona afectada ha posat al descobert que les recents reformes al sòl del carrer Cloquer, realitzades l'any 1998 van produir variacions en el terreny annex a la catedral. La zona, per la seva ubicació, era d'un gran interès arqueològic, però aquestes reformes provocaren la seva alteració i el posterior reompliment.

Els treballs de pavimentació comportaren la col·locació de dos tubs (ue.10 i ue.17), alhora que reforçaren el tub de l'aigua (ue.20). Això provocà que les excavacions del 1998 foradessin fins a trobar la roca margosa. Així, es reomplí tota la zona afectada amb sauló (ue.15). La claveguera ue.13 (i la ue.19) seria més antiga però malgrat això, el fet que estigui lligada amb ciment portland fa que pensem en una construcció força actual. L'únic cas que veiem possible tingui més de cent anys seria la claveguera ue.12. Tot i això, no es documentà cap material arqueològic associat que permeti precisar-ne la seva cronologia.

En conclusió, doncs, els treballs que s'han dut a terme al llarg dels anys, han provocat que aquesta zona hagi estat molt remenada i que actualment no contingui cap tipus de resta arqueològica.

La potència total de l'excavació ha assolit 1,10 m. de profunditat fins arribar a la roca margosa. En aquest punt és on es decidí parar el rebaix de les terres.

10.-Bibliografia:

CRUELLS, W.; MOLAS, MD.; OLLICH, I. (1984): *Programa de Recerca Arqueològica de la Ciutat de Vic (PRAV)*. Vic. Inèdit.

JUNYENT, E. (1976): *La ciutat de Vic i la seva història*. Ed. Curial ("Documents de Cultura", 13). Barcelona.

OLLICH, I. (1986): "Necròpolis del Cloquer" A: *Catalunya Romànica. Osona II. Vol.III*. Enciclopèdia Catalana. Barcelona, p. 798.

PUJADES, J.; ROCAFIGUERA, M.; SUBIRANAS, C. (1993): *Programa d'Arqueologia Urbana. Ciutat de Vic. 1992*. Fitxes núms. 61 i 117. Direcció General del Patrimoni Cultural / Ajuntament de Vic. Inèdit.

ANNEX 1:
Llistat d'Unitats Estratigràfiques

Llistat d'Unitats Estratigràfiques:

u.e. 10

Definició: Tub formigonat, d'un diàmetre de 40 cm. Consisteix en un tub de plàstic recobert pel formigó. Funciona com a tub per una possible utilització de corrent elèctric però actualment encara no ha entrat en funcionament. És força paral·lel a la paret de la catedral, i s'uneix al tub formigonat ue.17, donant lloc a un sol tub. L'orientació és E-W.

Seqüència física:

Cobert	11
Talla	14

Material:

Interpretació:

Cronologia: s.XX

u.e. 11

Definició: Estrat de terres orgàniques, d'un color verdós i una consistència molt humida. Segurament, al trobar en tota la zona, presència de tubs i canalitzacions, podria provocar aquesta aparició, en el mateix nivell dels tubs, d'aquest estrat cèptic. La potència de l'estrat és de 40 cm aproximadament.

Seqüència física:

Cobert	15
Cobreix	10, 13, 14
Es recolza	12, 17

Material:

Interpretació:

Cronologia: s.XX

u.e. 12

Definició: Mur fet amb totxo antic, d'un color groguenc, i compostat per una filada d'ampla. No podem apreciar amb exactitud la llargada del mur, d'uns 35 cm. El mur té una petita banqueteta, visible a la seva vessant més meridional, ja que és impossible excavar per la cara nord del mateix muret degut a les petites dimensions que hi ha entre el mur i el tall de la zona afectada. El traçat del muret és paral·lel a la paret meridional de la catedral, amb la qual cosa podríem relacionar el mur com a possible mur d'una canalització per conduir les aigües fecals. Segurament estaria tallant el terreny geològic, però no ho podem saber amb certesa degut a la proximitat que té respecte del tall del perímetre de la zona afectada, i al recolzament per part de la ue.13.

Seqüència física:

Cobert	15
Se li recolza	11, 13

Material:

Interpretació:

Cronologia: s. XX

u.e. 13

Definició: Estrat de ciment, amb algunes pedres de dimensions mitjanes, i amb totxos actuals. Aquest estrat es recolza al mur ue.12, i segurament seria la part superior d'una canalització moderna. Podem relacionar aquest estrat amb l'ue.19, amb la mateixa consistència i composició que l'ue.13. Talla l'estrat geològic de marga.

Seqüència física:

Igual a	19
Cobert	11
Es recolza	12
Talla	14

Material:

Interpretació:

Cronologia: s.XX

u.e. 14

Definició: Roca margosa, típica de la zona de Vic, en la qual s'hi retallen la majoria d'estructures de canalització de la zona afectada (ue. 13, 17 i 10). La roca margosa és característica pel seu alt grau de solidesa, i per un color verdós-blanquinós. En aquest estrat ja trobem el nivell freàtic.

Seqüència física:

Cobert	11
És tallat	10, 13, 17

Material:

Interpretació:

Cronologia: s.XX

u.e. 15

Definició: Estrat de sauló humit, que cobreix tota la zona afectada, just a sota de l'estrat de lloses i cimentació (ue.16). Té una potència de 60 cm, i el seu color és marró-ocre. La textura del sauló és molt solta. Serviria com a capa de preparació i anivellació de l'enllosat del carrer Cloquer realitzat l'any 1998.

Seqüència física:

Cobert	16
Cobreix	11, 12, 17

Material:

Interpretació:

Cronologia: s.XX

u.e. 16

Definició: Estrat d'enllosat del carrer Cloquer, que està format per les lloses i una capa de preparació i cimentació de les lloses. Les lloses en si tenen un gruix de 10 cm, mentre que la cimentació té una potència de 25 cm. L'estrat

cobreix un estrat de preparació format per sauló humitejat (ue.15). Les lloses són de color grisós i fan 50 x 30 cm.

Seqüència física:

Cobreix	15
---------	----

Material:

Interpretació:

Cronologia: s.XX

u.e. 17

Definició: Tub formigonat, de 50 cm. de diàmetre, que talla el terreny geològic, i se li uneix el tub ue.10. Es tracta d'un tub de plàstic d'un color ataronjat-ocre, recobert per formigó amb una potència d'uns 15 cm. aproximadament. L'orientació del tub és de sud-est a nord-oest. Es tracta també d'un tub que funcionaria com a tub de corrent elèctrica, a l'igual que ue.10.

Seqüència física:

Cobert	15
--------	----

Se li recolza	11
---------------	----

Talla	14
-------	----

Material:

Interpretació:

Cronologia: s.XX

u.e. 18

Definició: Retall circular realitzat a la ue.13. Es tracta d'un retall realitzat per la ubicació d'un tub ceràmic, vertical, que funcionaria com a brancal del tub ue.13. Es trobava reomplert en part per l'estrat de terres orgàniques (ue.11), s'ota de la ue.11 es troba el forat del tub. El diàmetre del retall és de 10 cm.

Seqüència física:

Cobert	11
--------	----

És reblert per	11
----------------	----

Talla	13
-------	----

Material:

Interpretació:

Cronologia: s.XX

u.e. 19

Definició: Estrat compost de totxos, amb algun còdol, tot cimentat. Té la mateixa textura i composició que la ue.13. Segurament forma part de la mateixa estructura que el tub que forma la ue.13.

Seqüència física:

Igual a	13
---------	----

Cobert	11
--------	----

Talla	14
-------	----

Material:

Interpretació:

Cronologia: s.XX

u.e. 20

Definició: Tub de ferro, de 8 cm. de diàmetre, per on hi circula l'aigua. El tub està tallant el terreny geològic, i va per sota del conjunt de tubs ue.10 i ue.17. Té una orientació E-W.

Seqüència física:

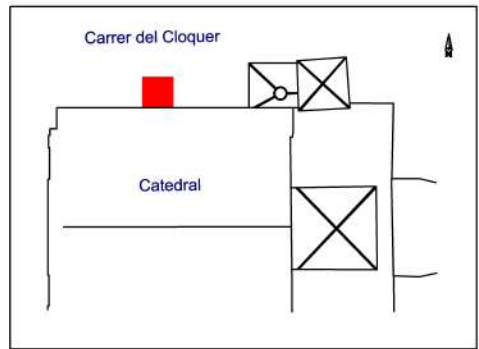
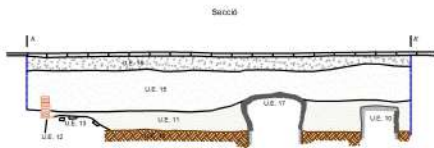
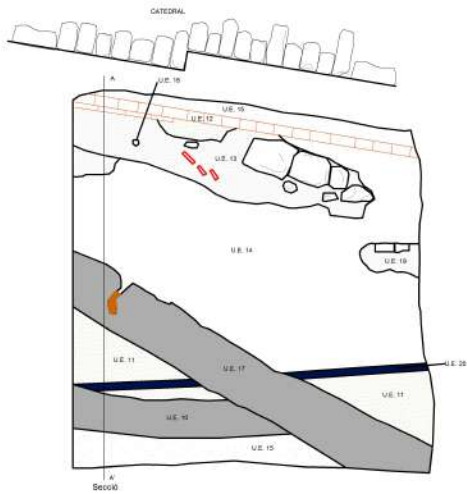
Cobert	10, 11, 17
Talla	14

Material:

Interpretació:

Cronologia: s.XX

ANNEX 2: Planimetria

 ARQUEOCIÈNCIA Serveis Culturals S.L.	
C/ CLOQUER VIC (Osona)	
Planta i Secció de la Zona Afectada	
PLÀNOL 1	
DIBUIX: Mercedes Parada Deu Arqueociència S.C.S.L.	
Escala 1:50	Agost 2005
ARQUEÒLEG DIRECTOR:	
Marc Cucurella i Pinilla	